

გაზითი	დის:	მან.	პ. პ.
21 . . . 10 —	6 . . . 6 —		
11 . . . 9 50	5 . . . 5 50		
10 . . . 8 75	4 . . . 4 75		
9 . . . 8 —	3 . . . 3 50		
8 . . . 7 25	2 . . . 2 75		
7 . . . 6 50	1 . . . 1 50		
დოკუმ. წილი — ერთი ზოგი			

„030600“ ტელეცონი № 227.

კვების შეთვალების დიგინტის ასულის ჯამგარულ-ორბელი-ანის გარდაცვალების წლის თავზე, ოთხშაბათს, 14 ოქტომბერი, გარდაცვილ იქნება. წირვა და პანაშვილი ანჩხატის მკლელიაში. დასაწყისი ათ საათზე.

(1-1)

ქალაქ გორში 10-ს თებერვალს გარდაცვალა გრიგორი ან-დისა და ზუგალაშვილი. ბაჩარარ პავლეს ასული ზუგალაშვილისა შვილებით უფრო უფრო ნაცნობთა და ნათესავთ, რომ დასაულვება განსვენებულისა და დანიშნულია ქ. გორს, ხუთშაბათს 15-ს თებერვალს.

(1-19-1)

გუმარის გუმარის თავად-აზნართა ფინანსობრივი თავადი

ცეიმონ გიორგის და ზოგადობის თავადობის თავადი

თავადი და ცეცუტართა საკრებულოს

და გუბერნატორის გუბერნატორის

ნებართვით სტანის ქუმარის გუ-

ბერნის თავად-აზნართ ამ თებერ-

ვლის 25 დილის 10 საათზე მობრა-

ნანერნ ქუთასის თავად-აზნა-

ურთა სადეპუტო საკრებულოს

სადაც გუბერნატორის თავადი

სადაც-აზნართა საგანგბო კრება-

ზე მონაწილეობა მიღლონ და

სარაჯიშვილს კოდექსი რეგის-

ტრატარისა მიეცათ.

♦♦♦

ასაღი ამბავი

♦♦♦

* * უარის: კვირას, ოთხ თებერ-

ვალს, ყარსის ქართველობამ გარდა-

ნანაშვილი დაუკიდი დაუკიდი

♦♦♦

თუ ზღვას დავაშრობ, ქართ შეებო-

კავს ცა-ქვესნელს, შევძრავ,

რად ვერ შევძლი იმის გულის შეძ-

ლი, ვრა, შერყევა,

რად დავემონე გულ-გაყინულს, უგ-

რძნობას, ულმობელს

და დღეს რისვის მსურს მისის სა-

ხის ლოცვაც და წყვევა?

რად მინდა დავცე მისი ტახტი, მის

დღიურება დავცე

და ჩემს ზღვა გრძნობებს პორტირადა

ზედ მას გაკონება:

თუ ძლიერი ვარ, რად დავცე და-

და-კაცი წინ,

რად მეჭამლება კეუზა, გრძნობა, სუ-

ლი და გული,

რად მეზენება ქვენის შეფედ გულ-

ქვა, უწყალო,

ჩემს სამაცლურო და არანაბრ მო-

ვლინებული:

რად მეზენება მის პორტირად მზისა

სხივები:

და მეფის სკიპრიად მისი სიტყვა, მი-

ს სურვილი,

რითი ვამსგავსებ მეფის ტახტა იმის

სარეცელს,

რისვის მაპრავებს მისის ტახტობის

გულ-ზღვა წეურვილი

♦♦♦

12 თებერვალი 1896 წ.

♦♦♦

კასუსი თ. აპარა ზოგათელს

უსრული კვირის 36 ნომერში

დასტაბული პარიკეტული თ. აკა-

კი წერეთლის „შენიშვნა“.

*) კურსი ჩვენია.

*) იხ. ლევი 1892 წ.

*) კურსი 1892 წ.

*) კურსი

၁၀၈၄

豫豫ლաճ სამღებელო გაბრიელის წესის აგე
ბაზე, წარმოთქმული ქუთაისის საკათედრო
ტაძარში დყვ. ი. ჭეიშვილის მიერ.

ძმანო ქრისტიანები! ვვონებ რომ
დღეს არ არის ისეთი კაცი არათუ
იმერეთის ეპარქიისა, არამედ შორე-
ული ქვეყნისაც, სადამდისაც კი მი-
ვიდა ამბავი ყოვლად სამღვდელო
გაბრიელის გარდაცვალებისა, რომელ-
იც არა გრძნობდეს მწუხარებასა.
დღეს არა თუ! მისნი საყვარელნინა-
თესავნი და მეგობრები მიეცემონ
გლოვასა და მწუხარებასა, არამედ
ყოველნი პირნი, რომელთაც კი ჰქო-
ნდათ გაგებული: ვინ იყო ყოვლად
სამღვდელო გაბრიელი და რა კაცი
იყო იგი.

კეშმარიტად, ყოვლად სამღვდელო
გაბრიელის გარდაცვალებისა გამო
დღეს ჩვენ ყველას გვმართებს მწუხარე
ბა, მაგრამ მომეტებულად ჩვენ, მის
საყვარელი ეპარქიის სამღვდელოებას
ჩვენი საღვდელოება, სამწუხარით
ძლიერ ღარიბია მისი მზგავი პირებ
ით. განსენებული იყო ჩვენი იმედი
იმით მოვგონდა ჩვენ თვე, იგ
იყო ჩვენი გამცნობი და წარმადგენ
ელი მთავრობისადმი; ოფორტ შე
მკული მაღალი კუთხითა და საფუძვლ
იანი სწავლითა, მას ჰქონდა დიდ
გავლენა და რწმუნება არათუ თავის
საწყისოში, არამედ მოელს საქართვე
ლოში. ჩვენ ვყელანი, დიდი და პ
ტარა, მსწავლულნი და უსწავლელ
ნი, მას შეესცემოდით, ოფორტ
ნამდვილს მოძღვარს — წარმომადგენ
ელს სარწმუნოებისას და მასწავლე
ელს ზნობისას.

შეინშულია, მმანო, ჩვენს ცხო
კრებაში რომ თვითოულს სასუ
ლიერო პირს გაშინ შეუძლია სარი
ებლობის მოტანა თავისის სამწყა
სათვის, გაშინ შეუძლია მტკიცდ
და ლირსეულად დგომა თავისს მ
ღალ მოწოდებაზე, როცა მისი სი
ყვა, მოქმედება, მისი ცხოვრება უ

როგორც პხედავთ, თ. აკაკი წერელი უარს არა ბრძანებს იმაზე ამხანაგობას, „შეეძლო დაებეჭდა მორიგლებოლნენ“. იმასაც გაიგდით, რომ თ. აკაკი წერეთელი ი

ანხმდებიან მის სწავლა—მოძლვრება.
ასა.

განსვენებული ყოვლად სამღვდელ
გაბრიელი ამ მხრით ჰეშმარიტად შე
მცული იყო ძვირფასი თვისებითა
მისი ცხოვრება და მოქმედება ცხა
დათ გვარშმუნებდნენ, რომ ი
რასაც გვასწავლიდა, თვითონ პირაუა
მისი მიმღევარი და ოღმასრულებე
ლიც იყო. საგნად თვისის სწავლა
მოძღვრებისა მას ჰქონდა აღებული
შრომი, პატიოსნება, მოვალეობი
ლირსეულად ოღმასრულება, უბრალი
ცხოვრება, მოთმინება, მაგრამ იმავე
დროს იგი თვითონ იყო დამკველ
და მტკიცეთ ოღმასრულებელი ყოვე
ლივე ამა თვისებათა. იგი სულგრძე
ლად ითმენდა მრავალგვარ ცილ
წამებასა, დაბეჭდებასა; ამისათვის იგ
არა სწუხდა, არამედ სართობდა დ
ილოცვიდა თვისთა მაწუხებელთაა
ვის; ყოველივე ამ გვარ შეურაცხუა
ფასა იგი რაცხდა ღვთისაგან მო
ლინებულად. ხოლო მის უბრალ
(ცხოვრებას არა თუ ჩვენ, არამედ
უცხო ქვეყნიდამ მოსულნი პირნი
კი გაკვირვებაში მოჰყვდა.

განსცენებულის ცხოვრება ში
მიმართულებაში ცხადთ იხატებო
განურჩევლად ყოველი გვარისა
ტომისა ხალხისადმი ერთნაირი
ყვარული, თუმცა ზოგიერთა პირ
სამწუხაოოთ, ესრეთ არ იცნობდ
მას; მისთვის ყოველი მართალ
შუალედობა და პატიოსანი ადამია
რა ტომის კაცუც უნდა ყოფილი

თ- იგი, მოსაწონი და საყვარელი იყო

თუმცა იგი ტანის აგებულობით
სუსტი იყო, მაგრამ იმოდენად გულ-
ში გამჯდარი ჰქონდა თავისი სამ-
წყსის სიყვარული და მისი კეთილ-
დღეობა, რომ მაინც არ იშლიდა
შრომასა, ერთხელაც არსად წასულა
35 წლის გამავლობაში საწამლებლად
და ჰაერის გამოსაცვლელად. მის სი-
ყვარულს სამწყსოსადმი ცხადათ ალ-
ნიშნავს ის ფაქტიც, რომ უცნა-
სკნელ დღებშიაც, როცა ძლიერ
სისუსტეს გრძნობდა, სამწყსო
თვისი ახსოვდა და მწუხარებით
იტყოდა „რა ვქნა, მოვხუც-
ლი და რა ეშველება ეპარქიასაო“
ქველი საქმის ჩადენას განსვენებუ-
ლის მხრით ხომ საზღვარი არა ჰქონ-
და; იგი იყო თავის სამწყსოში ქვერი
ვთა და ობოლთა ლუკმის მიმაწ-
ლებელი; ესენი მისგან მზგავსად პე-
ნსისა ღებულობდენ შემწეობასა
მრავალნი ქვრივნი და ობოლნი მი-
ნახავს მისი სადგომის წინაშე ცრემ-
ლებით თვალებ აღვსილნი, მრავალ-
ნი მინახავს მისი სადგომიდამ გაბრუ-
ნებულნი და თვალებიდამ ცრემლე
ამოწმენდილნი.

განსვენებული ლრმად თანაუგრ
ძნობდა დაბალ ხალხში სწავლა-გ
ნათლების გავრცელებას; ამისათვი
იგი მრავალ მოსწავლე ყმაწვილებ
ხელს აწვდიდა; მრავალ ყმაწვი
ლებს თავის სახლშივე ინახვდა, ა
ლევდა მათ სასწავლებლებში დ
სწავლის ფასსაც მათ მაგიერ იხდ
და; იგი ისრე სიყვარულით და უ
რალოთ ექცევდა მასთან მყოფ
ყმაწვილებს, რომ მათთან სად
ლობდა და ზაასობდა იმ მიზნით
რომ მათში გაეღვიძებინა ყოველ
ვე კეთილ-შობილური აზრი, დ
ენერგია მათ ნორჩ გულში სიყვარ
ლი სიმდაბლისადმი და ოვისი გონ
ერი ბაასით რამე ახალი გარდაე
მათთვის.

თუმცა ამისთანა ძეირფასი
სასარგებლო მღვდელ-მთავარი და

კონგრესი, თუმცა და ვიდევ ასევე ასევე ასე
იკეთისა და სარგებლობის მოტანა
მექანიზმის ჩვენთვის, მაგრამ ჩვენ შეგ-
ძლია თავი ვინუგეშოთ მით, რომ
ან მაინც ბევრი სარგებლობა
მოგვიტანა, მაინც ღიღი სახელი და
ქება დასტოვა.
გარნა ჩვენ, ქმანო, რა მივაგეთ
მას ყოველივე იმისათვის, რაიცა
ჩვენ, მოგვაგო? — არაფერი; ჩვენ
თუმცა ბევრგზის დავპირეთ მისი
უზომო შრომისა და პატიოსანი სამ-
სახურისა რამეთი აღნიშვნა, მაგრამ
მან არ ინება ამის მიღება ჩვენგან,
რადგან იმ აზრის კაცი იყო,
რომ ყოველი ადამიანი უმაღლე-
სად დანიშნულებისამებრ თვისისა
მოვალეა შრომობდეს გარეშე ყოვე-
ლივე ქება-დიდებისა საკეთილდღეოდ
მოყვასთა თვისთა.

მაშ ეხლა მაინც რით გარდავუხა-
დოთ მადლობა განსვენებულს ყოვე-
ლივე იმ სიკეთისათვის, რაიცა ჩვენზე
მოილო ჭუძვირფასებს მადლობად მიით-
ვლის განსვენებული ჩვენგან და სასია-
მოვნო იქმნება მისთვის, თუ ჩვენ არ
გარდავუხვევთ მის გონიერ სწავლა-
მოძღვრებასა; ეს იქმნება მისთვის
სასარგებლო, რომ პირნათლად
წარსდგეს იგი საშინელსა სამჯავა-
როსა წინა; მისთვის იქმნება სა-
სიამოვნო, თუ ჩვენი სიკეთისათ-
ვის მის ტანჯულს თავსა შევავედ
რებო უფალსა, რასაც ითხოვდა იგ
ჩვენგან სიცოცხლეშივე. მაშ შევა-
ვედროთ, ძმანო, უფალსა, რო-
ნეტარ-ხესნებულის ყოვლად სამლპ-
დელო გაბრიელის სახელი ჰყოს ჩვენ
შორის დაუვიწყარი, განსვენება მია-
ნიჭოს მას წილთა შინა აბრაანისას
და მართალთა თანა შერაცხოს. ამინ

უცხოეთი

საფრანგეთი. ჩვენმა მკიოხველე
ბმა უკვე ოციან, რომ საფრან

ლი პირობის დარღვევა თ. აკაკი
შერეთლის ხელთ არ არის. მე
8-ვე მუხლი ამბობს : Договоръ
этотъ не нарушимъ. Наруши-
вшая сторона платитъ въ поль-
зу правой убытки, происшедшіе отъ
нарушенія договора въ частяхъ или
въ цѣломъ его видѣ, причемъ онъ,
договоръ, сахраняетъ силу".
ამი, თ. აკაკი შერეთლო, ჩვენ
მაგრე არ მოვიქცევით. პირობის და-
რღვევა არ შეგიძლიანთ, მანამდის
„ამხანაგობის“ ნებაც არ იქმნება.
პირობა შეიძლება მოიპოს მხოლოდ
შემდეგ მორიგებისა, მორიგება-კი
შეიძლება როგორის წესითაც გნე-
ბავთ, მხოლოდ შემდეგ იმისა, რო-
დესაც წალებულ ორას თუმანს შეი-
ტანთ ბანკში იმ პირობით, რომ „ამ-
ხანაგობამ მიიღოს საქმისა და ანგა-
რიშის გათავების შემდეგ, მანამდის-
კი ტყუილად ნუ ინგებოთ ფიქრს
იმაზე, რომ „ამხანაგობამ“ ვისმეს
„შეალებვინოს, სასაცილოდ ააღები-
ნოს“ თავისი უფლებანი. ვისაც თვა-
ლი აქვსთ ხედვად და ყურნი სმე-
ნად, კარგად უწყიან, რომ „ქართ-
ველთა ამხანაგობა“ «ჯიბების გასა-
სქელებლად» არ გახლავთ დაარსებუ-
ლი და არის საკადრისი არავის-
გან აგრე თელვა მისი.

ქართველთა ამხანაგობის წარმომადგენლი
ალ, ჯაბადარი,

(კურსივი ჩვენია

